

Τζώτζης Βασίλης*

Ο χρονικός περιορισμός της διαδικασίας, η αναγκαία ιεράρχηση όσων τελικά ειπώθηκαν, μια συνδικαλιστική πρόζα που ΔΕΝ λείει να φύγει, και η χαρά για την πρώτη επαφή με τον καινούριο αστερισμό των συντρόφων οδήγησαν στις παρακάτω αράδες.

Μετωπική Πολιτική

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, μέσα από το 4^ο συνέδριό του, κάνει μια τομή με τον εαυτό του. Η επαναφορά της συζήτησης γύρω από το υποκείμενο της επανάστασης και τον αναγκαίο Κομμουνιστικό Φορέα **επανατοποθετεί βασικούς ,φυσιογνωμικούς θα έλεγε κανείς, άξονες.**

Η παραδοσιακή θεώρηση για την κοινή δράση με ρεφορμιστικά ρεύματα, η οποία περιγράφει χονδροειδώς «κάνουμε ένα βήμα πίσω εμείς, για να κάνουν αυτοί ένα εμπρός» μοιάζει να ξεπερνιέται. **Η εμμονή σε αυτού του τύπου μηχανικής μετατόπισης ΔΕΝ αρκεί.** Η απόφαση του Συνεδρίου επιχειρεί την κοινή δράση υπό νέες συνθήκες! Η Προγραμματική συγκρότηση, η ιδεολογική/θεωρητική αναβάθμιση, η νέα σχέση τακτικής/στρατηγικής, με λίγα λόγια η **δημιουργία ισχυρού πόλου κομμουνιστικής αναφοράς θα ΕΛΞΕΙ με την μορφή του ΠΕΔΙΟΥ αυτές τις δυνάμεις.** Μόνο τυχαίο δεν είναι ότι η γη γυρίζει γύρω από τον Ήλιο, και όχι ανάποδα... Αν ΔΕΝ έχουμε μια σοβαρή/στιβαρή πορεία υλοποίησης όσων αποφασίσαμε, ΔΕΝ θα καταφέρουμε να επιδράσουμε σε ευρύτερες δυνάμεις.

Η παραπάνω αφήγηση έχει και έναν αστερίσκο. Στο πραγματικό πεδίο της ταξικής πάλης οι ελκτικές ή απωστικές δυνάμεις ΔΕΝ εμφανίζονται «ουδέτερες» όπως στη φύση. **Στην πραγματικότητα η «ειδική μάζα» του ρεφορμισμού, απ' όπου και η ελκτική του επίδραση, ΔΕΝ αντλεί δύναμη από τις ίδιες πηγές με τις οργανώσεις επαναστατικής αναφοράς.** Πρέπει να αναγνωρίζουμε πως αντλεί δύναμη από την κυρίαρχη ιδεολογία, έστω υπό δημοκρατική-μικροαστική εκλέπτυνση, από θεωρήσεις περί ουδετερότητας του κράτους, αντιπροσωπευτικού και όχι κατασταλτικού χαρακτήρα, από την εθνική ενότητα, παραγωγική ανασυγκρότηση, από τη νομική ιδεολογία, πολίτες και όχι τάξεις/εκλογές, κλπ.

Τα παραπάνω γράφονται ΟΧΙ για να απορρίψουμε την αναγκαία κοινή δράση, αλλά για να έχουμε πλήρη επίγνωση του τι επιδιώκουμε και ποιες παραμέτρους πρέπει να λάβουμε υπόψιν

Πόσο «αντι-ΣΥΡΙΖΑ» ήμασταν ή θα έπρεπε να είμαστε;

Μερικές φορές συζητάμε «ξεχνώντας» όσα λέγαμε και γράφαμε μέσα στο 2015! Σε αρκετά κείμενα τα οποία γράφτηκαν την περίοδο πριν το Καλοκαίρι του 2015, υποστηρίχτηκε πως η μαζική κίνηση του κόσμου προς το ΣΥΡΙΖΑ έπρεπε να μας απασχολεί. Το ίδιο και περισσότερο όμως θα έπρεπε να μας απασχολεί ,ως ποιότητα, πως αυτή η κίνηση γίνεται ΕΝΤΟΣ ΑΣΤΙΚΟΥ πλαισίου.

Σήμερα επανερχόμαστε για το πόσο ,ποσοτικά, θα έπρεπε να καταγγείλουμε το ΣΥΡΙΖΑ. **Το φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ στο τέλος του 2017, θα πρέπει να το δούμε με μια νέα ωριμότητα,** ως ένα γενικό δείκτη

της ωριμότητας ευρύτερων κοινωνικών δυνάμεων πάνω σε κορυφαία ζητήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Η κίνηση του κόσμου προς το ΣΥΡΙΖΑ και η τοποθέτηση της Επαναστατικής Αριστεράς, ορίστηκε από τους αντικειμενικούς παράγοντες, οι οποίοι βαραίνουν με τους δικούς τους νόμους στα υποκείμενα. Αν θέλουμε την επόμενη φορά αυτά τα όρια να ξεπεραστούν, θα πρέπει να αίρουμε, διαλεκτικά, μέσα από τη δράση μας την επίδραση αυτών των παραγόντων. Ιδέες και πρακτικές καθόρισαν το εύρος της επιρροής μας, ένα δυναμικό άθροισμα παραγόντων 40χρονης ειρηνικής κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, καπιταλιστικής ανάπτυξης, δομικής αλλαγής του κράτους, της ίδιας της εργατικής τάξης, των ανατροπών του '89-'91, ήταν όσα είχαμε να αναλογιστούμε, μέσα στη φωτιά της μάχης.

Αν θέλουμε να τα ξεπεράσουμε, **πρέπει με πρακτικό τρόπο να διεκδικήσουμε τη ρηγμάτωση του ιδεολογικού κελύφους που κρυσταλλώνουν τα παραπάνω, έναν ιδιόμορφο πόλεμο θέσεων στο πεδίο των ιδεών.** Κύριο όπλο στη φαρέτρα, η Οργάνωσή μας! Όπως θα τη θέλαμε να είναι, με κέντρο τις Οργανώσεις Βάσεις και τις συλλογικές μας αποφάσεις.

Το πασίγνωστο σχήμα «Κάρο - άλογο»

Είναι αλήθεια πως το αφαιρετικό σχήμα με το άλογο της θεωρίας ή πολιτικής το οποίο «σέρνει» την πράξη και τα οργανωτικά μέτρα είναι ένα από τα αγαπημένα στην Αριστερά. Αυτό συμβαίνει γιατί συνήθως αποδίδει ορθά το κύριο από το δευτερεύον. **Έρχονται όμως κάποιες στιγμές που πρέπει να αναζητηθεί όχι απλά ποιο είναι ποιο, αλλά η διαλεκτική τους σύνδεση!!** Με κάποιον συγκεκριμένο τρόπο το άλογο τραβάει το άρμα!

Ένα βιωματικό παράδειγμα. Η οργάνωσή μας με έναν συγκεκριμένο τρόπο αντιλαμβανόταν πριν 1.5 χρόνο τα θέματα του Κομμουνισμού, της ΕΕ, της ΕΣΣΔ, του Κεφαλαίου του Μαρξ, του Γκράμσι κλπ. Με τον ίδιο πάνω - κάτω τρόπο τα αντιλαμβάνεται και τώρα. Αλίμονο να θεωρούσαμε πως έχει συμβεί κάποια ιδιαίτερη τομή, η οποία πλούτισε τη συλλογική μας θέαση σε αυτά τα κορυφαία ζητήματα.

Φυσικά οι αναφορές ΔΕΝ ήταν τυχαίες, αλλά αποτελούν τα θεματικά αφιερώματα των «Τετραδίων Μαρξισμού»! **Αυτή η εξαιρετική έκδοση, ποιοτικά ανώτερη από το σύνηθες επίπεδο όσων κάνουμε, είναι γέννημα οργανωτικών μέτρων.** Οργανωτικών μέτρων που επιδρούν με το δικός τους ιδιαίτερο τρόπο στην ιδεολογική μας συγκρότηση. ΔΕΝ είναι μόνο ποιους Συντρόφους χρέωσε η Π.Ε. στη Συντακτική προσπάθεια, αλλά ένα ολόκληρο πλέγμα παραγόντων. Μπορεί κανείς να ισχυριστεί στα σοβαρά, πως αυτά τα συγκεκριμένα - πρακτικά μέτρα, αυτές οι τυπικές οργανωτικού χαρακτήρα, χρεώσεις ΔΕΝ άσκησαν προωθητικό ρόλο στο πεδίο των ιδεών;

Αυτό και πολύ ανώτερο ρόλο θα έχει να παίξει το πρόγραμμα και το κόμμα στο οποίο δεσμευτήκαμε πως θα είμαστε τα πρώτα του μέλη!

Υστερογραφικά

Σε επόμενη ανάρτηση η τοποθέτηση για το οργανωτικό ζήτημα, για το καταστατικό του κόμματος «νέου» νέου τύπου.

***Μέλος του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**